

THE HINDU ORGAN

VOL. 6. } JAFFNA, WEDNESDAY } திந்துசாதனம். } கலியுகம் 1080 } NO 10.
சு-ம்புத்தகம். } DECEMBER 26, 1894 } க.அ.க.சு, டி.சம்பர் 26, } இலக் 80.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

விளம்பரம்.

வண்ணப்பண்ணை ரும சதிரகாமர் வீரத்தி கைம் பென் காசுமுத்து பத்தவருஷகாலமாக வெனது பரா மரிப்பித்திருந்து சில இனங்களுக்குள் உள்பிட்ட ருணபேதத்தால் நேற்று அவ வைத்திருந்த ரூபா, ௨௦௦௦௦௦௦ மதித்துக்கொண்டு என்னு விட்டமென்றும் வெளியே புறப்பட்டுவிட்டபடியால், அப்பணத்தையாவது அவ்வகைய ஆள்செய்யாவது எவ்வாறு அப சரிக்க அவ்வது மாறுபாடாக வறுதி பிறப்பிக்கக்கூடாடுதென்பதை இத்தால் சகலருக்குறிவிக்கின்றேன்.

ச.அ.க.சு. } இங்ஙனம்
மார்க்கெட் } காசுமுத்துவிண் சகோதரன்
சகல } சதிரகாமப்பண்டாரம்.

NOTICE.

SAPAPATHY, PONNIAH & GURUNATHAR
BOOKSELLERS, STATIONERS & COMMISSION AGENTS.

Percival's English-Tamil Dictionary Rs. 1-75; Webster's condensed Dictionary Rs. 2-75; Webster's Pronouncing Pocket Dict. 42 cts; Barnard Smith and Hudson's School Arith Rs. 3-50; VenkataSubba Rao's Beginner's Arith. 75 Cts; Do. Middle School Arith Rs. 1-25; Mason's Gram. and Analysis 2-75; Buckley's England 2-75; Dutt's India 1-93; Clarke's Geography 2-50; Mc.Mordis' composition 88 Cts; English Entrance course 1896 Rs. 1-67, and several other English and Tamil School Books.

Also

Exercise Books, Printed copy Books, Penholders, Nibs, Pencils, Blue black Ink, & other School Requisites. Second hand books purchased and sold. Orders executed by V. P. P.

Apply to

M. SAPAPATHY, MANAGER S. P. & G.

Hindu High School Street
Jaffna.

NEW YEAR SUPPLY.

We have just imported a supply of charming and stylish selections of coat stuffs and nice and rare qualities of muslin prints for Gowns and jackets. Inspection solicited before making purchases elsewhere.

Pears' No 1. transparent soaps. Cologne water No 4. Persian Rose water, Fancy Purses combined with memo and pencils, New year cards of curious designs &c &c.

STATIONERY.

Notarial Foolscaps—the best paper that will not tear in folds; Fabers Lead Pencils, Stephens Blue Black Inks, Penny Size Blue Black Inks, Slates of blue vein quality, Carbon Slate Pencils,—pointed and perfectly round and write very smooth Unspillable glass inkstands, Nibs, Penknives, &c &c

26/12/94

WARD & DAVY
Jaffna.

சர்மன்வெள்ளித்

தாம்பளங்கள்—கறுக்காத தாம..... 8 50
சத்தனக்கிண்ணம்..... 3 50

நொத்தாரிகுமாருக்கு

வேண்டிய திறமான உரமான மடிப்பித்தி
யாத பூல்ஸ் சர்தான் குவயர்..... 50

சட்டைக்குத்

தருந்த புதுமாதிரி இங்கிலிஷ் செய்குமாடிகள், சும்பளிகள், பிளான்கள், லாக்ஸிளாதுகள், கயிள்க்குள், லாக்கைகள், திரிசுள், கவுனுக்கும், சுற்றுச்சிலைக்கும் தருந்த புதுமாதிரிப் பலவாணை மஸ்லின்சன், டோரியாமஸ்லின்சன், சோஸ்டோரியாமஸ்லின்சன், சீட்டிகளில் திறமானமாதிரிகள் முதலானவைகளும்,

தைத்த கோட்டுச்சட்டைகள், கழிசைகள், கால்மேசுகள், சிமைச்சப்பாத்திகள் முதலானவைகளும் விலைக்கிருக்கின்றன. ஒரேவிலை; ரொக்க விற்பனையன்றிக் கடனில்லை; பிறவிடத்த விலையைப்பார்க்கினும் மிகச்சவுக்கியம்.

26/12/94.

வாட்டன்டேவி
காவலர்வீடு

IN THE DISTRICT COURT OF VAVONIYA

ORDER NISI

Testamentary }
Jurisdiction } No 214.

In the Matter of the Estate of the late Anantar Kumaravelu Deceased of Anantarpuliankulam in the Vavoniya District.

Nagammai wife of Ponnar of Mathavuvaitakulam in the Vavoniya District... Applicant.

Between

1. Pathancholy widow of Kathirkamar of Anantarpuliankulam.
2. Anantar Kathar of Anantarpuliankulam.
3. Anantar Kasukkutty of Samalankulam.
4. Sempai widow of Muttukidnan of Anantarpuliankulam. Respondents.

This matter of the application of Nagammai wife of Ponnar of Mathavuvaitakulam in the Vavoniya District praying for letters of administration to the Estate of the above named Deceased Anantar Kumaravelu, coming on for disposal before Edward F. Hopkins Esqr, District Judge of Vavoniya on the 20th day of November 1894; and the affidavit of the applicant dated 6th day of September 1894 having been read, it is declared that the applicant is a daughter and heir of the said intestate, and as such she is entitled to have letters of administration to the Estate of the said intestate issued to him unless the Respondents or any other person shall on or before the 25th day of January 1895 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 15th day of December 1894.

E. F. Hopkins
District Judge.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY DECEMBER 26, 1894.

SOME SOCIAL PROBLEMS.

(Communicated)

Buckle draws a distinction between the present European civilization and the decayed extra-European civilizations of India, Egypt, &c., and accounts for the soundness and greater permanency of the former by certain physical causes. Without narrating those physical laws severally, we shall briefly adduce his reasoning:—

In these countries (India, &c) the soil is rich and fertile. Food is cheap and abundant. Nor did the people, according to certain physical laws, require so much food as they in Europe require. The quality of food required in India made it more easily procurable, that is to say, called forth less energy from man for the securing of it. Everything contributed to abundance and plenty. As a result of this, population grew enormously; the labour market was constantly overstocked; wages fell, and there arose a very unequal distribution of wealth, and consequently, of social and political power; the labouring population were sunk

in deep misery. Buckle concludes with these words:—"It is not therefore surprising that from the earliest period to which our knowledge of India extends, an immense majority of the people, pined by the most galling poverty and just living from hand to mouth, should always have remained in a state of stupid debasement, broken by incessant misfortune, crouching before their superiors in abject submission, and only fit either to be slaves themselves or to be led to battle to make slaves of others."

With all due veneration to such a master as Buckle, the latchet of whose shoes we are literally unworthy to unloose, and without seeming to question his authority, we venture to observe that either Buckle has overlooked a fundamental point in the reasoning, or that our cursory reading, aided by preconceived notions, has led us to a serious mistake. According to Buckle, if we have understood him properly, the undue growth of population, itself the effect of certain physical causes favouring it in India, is the cause of the uneven distribution of social and political power, and consequently, of prolonged national misery. But is this effect not certain to counteract upon the cause according to laws of the economy of nature? Is not galling poverty certain to restrain the growth of population and to diminish it? If the population thus diminishes the wages must rise, and according to Buckle's own way of reasoning, the mass of the people will again enjoy abundance, and there must be a more equal distribution of social and political power again, unless, indeed, some other cause or causes have intervened to counteract the working of economical laws. But such cause or causes Buckle does not suppose to exist, although they may be deduced from his writing. We hold that, in the absence of such cause, there will be only an alternation of abundance and misery, of more or less equal and more or less unequal distribution of social and political power; but one class cannot be permanently miserable or permanently subject to another. All intellectual and material progress or retrogression must depend upon the nature of this intervening cause, without which there is no reason to think that the mere laws of population and of economy, working in India under any circumstances peculiar to that country, will necessarily operate prejudicially to the mass of the people. The key to the difference between this conclusion and that of Buckle lies in this, that Buckle has overlooked in his reasoning the counteracting influence of the effect produced by the growth of population. What is strange is that Buckle himself quotes from Ricardo in support of a passage of his the very principle which he has overlooked in one part of his reasoning. For, he says in a foot-note, "No point is better established than that the supply of labourers will always ultimately be in proportion to the means of supporting them."

This fundamental difference at the beginning of the enquiry into the different civilizations between Buckle's line of argument and ours would lead to totally different results. Even supposing that Buckle has made an important omission at the very threshold of his enquiry—for we are even yet leath to confide fully in our own opinion on the point.—and consequently that his reckoning must be wrong, this would not diminish anything from the value of his great work, which is a master-piece in itself, as it stands now, but which reveals only a part of the contents of that vast and

* In his "History of Civilization in England," Vol. I.

வாழ்கவந்தனார்வானவரானினம்.....

விழ்கதனபுனல்வேந்தனுமோங்கு
ஆழ்கதையதெல்லாமரமாமே.....
குழ்கவையகமுந்துய்தீர்க்கவே.....

விளம்பரம்

கீழ்க்காரியிலிருக்கும் சமூகத்தம்பி மரக்காயர் கைம்பெண் முகம்மதுபாத்தாச்சியாகிய நான் இலங்கையைச் சேர்ந்தாய்துப்பாணத்தில், என்னுடையகனானிடம் நடத்தும்படி தபசிசாகியும் ரக்காயர் மகன் முகம்மதுபுருசுசாகியும் மரக்காயரை நான் எனது பிரதிபாசாகிய நியமித்து அவருக்கு நான் கடிக்கஸ் குலாயமாமம் களவையைக் கொண்ட எம்ஜேனரித்தத்துவத்தை முடித்துக் கொடுத்திருப்பதால் இதற்குமுன் நான் கீழ்க்கரை சேராமுதலியார் நகுரை அவர்கள் மிக முகம்மதுசக்துமரக்காயர் அவர்களுக்கு முடித்துக் கொடுத்திருந்த கடிக்கஸ் அக்கடோபர்மீ உட்கவையுடைய தத்துவம் அழிசுதுவிடப்பட்டதென்பதை இத்தாம் சகலருக்கும் அறியத் தருகிறேன்.

கீழ்க்கரை
கடிக்கஸ் } இங்ஙனம்
புசம்பர்மீ ககவ } முகம்மதுபாத்தாச்சி.

சிவபூஜாதிகார வினாவிடை.

ஸ்ரீ, சங்கராசாரிய சுவாமிகளுக்கு, பார்த்தசிவபூஜாதிகாரம் உண்டா இல்லையா என்னும் கேள்விக்கு உத்தரமாகத் துத்தக்குடிச் "சைவசித்தாந்த சபை"யாரால் செய்த அச்சிட்டவெளிப்படுத்திய இப்புத்தகங்களுட் சில நமக்குவர மகிழ்வு தருவதற்கு உண்டாம். இதன்விலை தபார்க்குலியோடு ஒரு அணை ஆகிசைவர்களுக்கும், சிவாலைய தருமசர்த்தாசுக்கும், சைவசபையார்களுக்கும் தபார்க்கெவது அறையனுமாந் திராமனுப்பிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம். ரூ-பிரதி எடுப்பவர்களுக்கு ஒன்று இனாமாகவும் கொடுக்கப்படும்.

கையொப்பவரவு.

ஸ்ரீ, எஸ். சந்திரசேகரம்.....(கொழும்பு).... ௨ 00
கா. சோமசுந்தரஜயர்.....(கோவாலம்பூர்).... ௨ 00
V. சந்தப்ப(செலங்கு)..... 00
C. குமாரசுவாமி.....(Marawila)..... 00
S. வேலுப்பிள்ளை.....(ஞானவந்தை).... 00
வ. தம்பிமுத்து.....(திருகோணமலை).... ௨ 00
வ. சின்னத்தம்பி.....(ஞா)..... ௧ 00
S. அன்பப்பா.....(கண்டி)..... ௨ 00
M. வேலுப்பிள்ளை.....(Glenlyon)..... ௧ 00
C. வேலுப்பிள்ளை.....(Udugama)..... ௧ ௦௦
கா.ச.இராமசாமிசைவகப்பிள்ளை(குருவிக்கோ) ௧ 00

இந் து சா தனம்.

யாழ்ப்பாணம்: ஜூன் ௨௫ மார்கழி ௧௩௨.

பார்த்தலிங்கபூஜாதிகாரம்.

(0)

இவ்விஷயத்தைக்குறித்துத் தாழ்த்துக்குடிச் சைவசித்தாந்த சபையாரால் வெளியிடப்பட்ட "சிவபூஜாதிகாரவினாவிடை" பென்னும் சிறுபுத்தகமொன்று வரப்பெற்றேம். அதிலே விவகரிக் கப்படும் பார்த்தலிங்க பூஜாதிகாரம் சைவசமயிகள் யாவராலும் அத்தியாவசியகம் கவனிக்கத்தக்கது. அவ்விவகாரத்திற் சிறிதெடுத்திங்குக் காட்டுவேம்:-

ஆன்மார்த்தம் பார்த்தம் எனச் சிவபூசை இருவகைப்படுமென்றும், பார்த்தமாகிய சிவாலயங்கனிலேபூசை ஆதிசைவராளையேசெய்யப்படுதல்வேண்டுமென்றும், ஏனைய மகாசைவராதியாம் பிராமணர் பார்த்தலிங்க பூசைக்கதிகாரிகள் லரென்றும், அவர்கள் திணையுப் பூசைசெய்த சிவலிங்காதி விக்கிரகங்களும் ஆலயங்களும் ஆதிசைவர்களாலே ஆகமவிதிப்படி பிராயச்சித்தம் பண்ணப்படல் வேண்டுமென்றும், ஆதிசைவரால் பார்த்தலிங்க பூசையுபயப்படுமி சிவாலயமுதலியவைகளாலும் முர்த்திகளாலும் தேசத்துக்குக் கேடும்முண்டாகாதென்றும், மகாசைவர ஆன்மார்த்தபூசை பொன்றற்கே உரியவென்றும், அதுசெய்யாது பார்த்தலிங்கபூசை செய்வாராயின் நாசமடைவென்றும், ஆதிசைவரே பிரதிஷ்டை, திஷ்டை, உற்சவம், அபிஷேகம், புரோக்ஷணம் முதலியன செய்தற்கு முழு முதல்வரென்றும், அவரல்லாத மகாசைவரைக்கொண்டு செய்விக்கப்படும் பிரதிஷ்டை உற்சவம் முதலியனவற்றால் செய்யப்பவரும் அந்நாடும் ஒருங்கே கேடெய்துதல் தின்னென்றும், இவைகளுக்குப் பூர்வகாமிகம், உத்தரகாமிகம், சந்தாநம் முதலிய ஆகமங்களி னின்றும்

சுவோகப் பிரமாணங்கள் இவை இவைபெயர் அச்சிறுபுத்தகம் கூறுகின்றது.

இவ்விஷயங்களுக்குக் கிலக்கியமாக எமது சந்திதும் அநேக சிவாலயங்க ளிருக்கின்றன பார்த்தலிங்கபூசைச் செலவிடப் பிரோபகாரக ஆகம விதிப்படி சிவாலயங்களைக் கட்டித் தாதும் புண்ணியசிலர் ஆகமங்களிற் கூறியவழிற் ஆதிசைவரைக்கொண்டு பிரதிஷ்டை பூசையாதி யவைகள் செய்யியாதது பெரும் பேதைமையே. மலிவுநேர்க்கி, ஆன்மார்த்தபூசைதானும்செய்யாத மகாசைவரையே குருக்களாகவும், பரிசாரகராகவும், பிராமணப்பிள்ளையாகவும், சாதகாசாரியராகவும் நியோகித்துச் சிவாலயங்களை வர்த்தகசாலையாக்கிக்கொண் டொழுகும் சிவத்துரைகாகிய பவராக, அவர்க் கிவ்விஷயத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, மேற்கூறிய புண்ணியசிலர் சிவர்க்காரியினும் இது சிந்தைக்கு வாராநாவென எடுத்துக்காட்டினேம்.

ஆதிசைவரல்லாத ஏனைய பிராமணரும் பார்த்தலிங்க பூசைக்குரியவராவாரெனப் பிரமாணங் காட்ட வல்லாருளரேல் வெளிவந்துள்ளதாய்க்க கட்டவாய் அங்ஙனம் ஸ்தாபிக்கல் பெரும்பிரோபகாரமாய். தாங்களும் பார்த்தலிங்க பூசைக்குரியவென்று கடித்துத் தம்மையும், தம்மை நம்பிய சருமகர்த்தர்களையும், நாட்டையும் வஞ்சிக்கின்ற மகாசைவப் பிராமணராதியோர் காததிகாரத்தை ஸ்தாபித்துக்கொள்வது இச்சமயம் அக்கியாவசியகமாம். அங்ஙனம் ஸ்தாபிக்கா தொழிவரேல் தருமகர்த்தர்கள் இப்பிராமணர்களைத் தத்தமாலயங்களி னின்றும் நீக்கிக்கொள்ளுதல் அக்கியாவசியகமாம்.

தருமபரிபாலனம்.

கமது வைத்தீஸ்வர சுவாமியுடைய ஆன்மீகன் பல விடங்கலிலும் வருமானமற்றுப் பாழ்பட்டுக் கிடப்பதை முன்னர்க்கண்ட சந்தர்ப்பம் ஸ்ரீ, குகதிரவேற்பிள்ளை அதன் ஒருபகுதியைத் திருத்தவித்த அசன் வருமானங்கொண்டு அனேக ஆன்மீகனைச் சேகரித்தக்கொடுத்தும், ஆலயத்திற் பழுதுபட்டலிடங்களைப் பழுது பார்ப்பித்திக் குமபாபிஷ்டாருக்குச் செய்த சிவகதி யண்டகனார், அதன்பின்னர் அவர் பெளத்திரன் ஸ்ரீ, வி.வேலுப்பிள்ளையுடன் பரிபாலித்த வருகின்றார். இம்மைக்குச் சிலகாலத்தின்பின் நாட்டிக்கோட்டைச்செட்டிமாறாளொருவராகிய சாமா, மெ. கடை ஸ்ரீ, அருணாசலம் செட்டியாரும் அவர் சாரார் சிலருக்குச் சேர்த்து கதமலையிலுள்ள சிலங்களைப் பெருந்தொகைப் பணஞ் செலவிட்டுச் செய்கைப்படுத்திச் செலவுக்கி ஈட்டியபொருள் கொண்டு வருகிறதைச் சங்கிராதி கதித்தவுடல் னை ஆலயத்தாக் கள்ளுசிய லீட்டையும், கடைத்தெருவிலுள்ள கோயிலுக்குரிய பிட்டங்கியையும் பழுதுபார்ப்பிக்கத் தீர்மானித்திருக்கின்றார்கள். இவர்களினால் பெரும் புண்ணியத்தையும் புகழையுமடையாதிர். இவர்களைப்போலவே, தராலி மானிப்பரய், வன்னியாதியா மிடங்கலிலுள்ள பிரபுக்கள் ஆங்காங்குள்ள ஆன்மீகனைப் பரிபாலித்திக் சிவதருமங்கள் செய்த உய்வார்களாக, இச்சிவாலயத் துக்குரிய ஆன்மீகனின் அறிவைக்குறித்த ஆங்காங் குள்ள உடையார் விதானைமார்களும், ஸ்ரீ, இலகுப்பிள்ளை முதலிய மணியகாரர்களும் கவனிப்பார்களாயின் ஒருசிறுபொருளும் துர்வியோகப்படாது! பட்டது.

அதியாயம்! அதியாயம்!

"பேச்சுப்பல்லக்குத் தம்பி கால்நடை" என்றொரு கமது வண்ணார்பண்ணையைக் காவல்செய்வதற்குப் பொலிசுகளை நியோகித்திருப்பது மாத்நிமையிற், விசேஷகாவல் செய்வதற்காக நான் பொலிசினர் நியோகிக்கப்பட்டுக் காவல்புரிந்து வருகின்றார்கள். அதுமட்டும்! எங்குபார்த்தாலும் சார்ஜமாய்க் காவலை யுங்காணலாம், இனிஸ்பெக்டர் காவலையுங்காணலாம். குப்பிண்டென்று சுற்றித்திரிவதையும் காணலாம். இவ்வளவு அச்சமையாகக் காவல்காக்கும் பட்டப்பிண்டன் கெட்டுப்போயிருக்குக் காவல்காட்செல்லவா தக்கது எங்கேபார்த்தாலும் துஷ்டரகூட்ட மிசுரித்தக்கொண்டது. திருநாட்டுக்கு வசதியான காலமாகிவிட்டது. இவையொருவராக, கடைத்தெருவிலிருக்கான்களும் செட்டிமார்க் விதிக்கான்களும் அறிச்சலியினும் தெருக்களும் பட்டுக்கிடக்குமபட்டை ஒரு பொலிசினர்தொழுவ காணவில்லைப்போலும். இக் காலிங்கன் காவல்காக்கவரும் பொலிசினர் கண்களாகுத் தேவலோகம்போலத் தேற்றப்படுகின்றன போலும். தெருக்களெல்லாம் மலசல கூடம் (சக் கூசு) பாலாகுமாயின் பிரசைசுளுக்கு அரசினர் செய்யுள் செவ்வகியந்தானெண்ணிலேயும். இதுமட்டும், அரசினர் சட்டத்தகுமாராக, காவல் ஜந்தமனுதல் ௧0 மணிவரையில் எட்டுநேரம் மாயிசம் வீற்குங்கலம் களத்தானே யிருக்கின்றது. இவைகளைக் கவனிப்பது அரசினர்க்காவது பொலிசினர்க்காவது நீதியாக இக்கறைவுகளை முறையிடுசெய்து நிவிர்க்கிசெய்துதொன்றாக் கஷ்டத்திலும் பேசாத உபத்திரவப்படுத்தித் தீர்த்தலை நல்லதென நினைந்து இவ்ருள்ளார் மொனாமாக வருத்தவிடுகின்றார்கள். இவைகளை நுனிமேலாவது பொலிசினரும் அரசினரும் சந்தேகவனிப்பார்களாக, இவ்விதகுறைகள் பலவுளவெய்யினும் அவைகளை காமவரைத்தினால் பத்திரிகையைக் கறுப்பித்த மாத்திரமாலும் நிதிக் காரியகாரதென வெண்ணி நிறுத்திவிட்டேம்.

சமாசாரம்.

காலநிலை:—இதமழையேயன்றி நன்மழை கிடையாது. பனிமழையே ருசிரி, காய்ச்சல், திருமல், சின்னமுத்த முதலியவையெல்லாம் பலவா வருத்துகின்றன அகலிலை சுற்றித்திரி.

காடியைப் பத்திரிகை வழுக்கு:—இதன் முடிபையறியப்பலர் பேரவாக்கொண்டிருந்தாலு மவ்வாத்திருமாறில்லை. கொழும்புபின்னம் புத்தகம்வாராமையினால் வருகிற உகர்வ தவணைப்போடப்பட்டிருக்கின்றது.

விந் து ன ஹ ஸ் க்:—இவ்வித்தியாசாலை, சென்ற ௧௪-௨௨ முதல் ஜனவரி மீன் ௧௪-௨௨ வரையில் விடுமுறை விடப்பட்டிருக்கின்றது. அதன் சிறிஷ்ட உபாத்தியாயர் ஸ்ரீ, செல்வத்தாரைப்பிள்ளையும் உதவி உபாத்தியாயர்களின் ஸ்ரீ சடாபதிப்பிள்ளை, பொன்னையப்பிள்ளை, சிவகுருநாதர்பிள்ளை என்பவர்களும்கொண்டேயிருக்கின்றும் மகச்சுள ஜங்கமையைத் தரிசித்தப் பொருட்டிச் சென்றிருக்கின்றார்கள்.

சித் த ம் ப ர ய த் தி ஸ ர க ர ர்:—மார்கழி ஆருத்திராநரிசனத்தின் பொருட்டு இக்கருத்தெகர் பிரயாணமாகின்றார்.

கன் கொடை:—கண்டி ஞானவந்தையிலிருந்து ஸ்ரீ S. வேலுப்பிள்ளை ௧௪. ப. சபைக்கு ஒருரூபாயும் உதவியிட்டு செல்வத்தாரைப்பிள்ளை உருரூபாயும், கன் கொடையாக வணப்புகின்றார்.

திராணிபுரம்:—இத்தியாவிலிருந்து யாரோ ஒருவர் "இத்திராணிபுரத்திராதி நக்கு" என்று ரூபா ௨க்கு மொனியூர் செய்திருக்கின்றார். அது ஏற்றாகவேன பதம் யாரனுப்பினுரைப்பதற் தெரியவில்லை.

வெள்ளம்:—கோயமுத்துருக்கேத்த வெள்ளுரைன் னங் கிராமத்தில் பெய்த மழையினுண்டான வெள்ளம் ௧0 வீசுகளையும் ஆகி மாநில எருமையாகிய மிருகங்களையும், வீசுகளிலிருந்த பல தானியாதிரிளையும் அள்ளிச் சென்றதால் ௨0,000 ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பொருள் கட்டமுண்டாகியது.

தரும விவர்த்தினிசபா:—சாம பரிபாலனத்தின்பொருட்டு மைசூர் மகாராஜா, திவான், ஹைகோர்ட்டுக்கி ராசா, சுப்பிரீண்டென்ட் பண்டி முதலியபல செல்வர்கள் சேர்ந்து இப்பெயரிய சபையொன்று ஸ்தாபித்த நடாத்துகின்றார்கள்.

இங்கிலாந்தும் ருஷியாவும்:—இவ்விரு தேசங்களுக்கிடையில் முன்னிருந்தபகைக்குப் பதிலாகச் சமாதானம்பயக்குமென்றும், தச்சுமாதனம் இடையிடையாகுது அவர்களுக்குப் பஸ்தைதயார், க்ஷயஅசாஸா ல்வரும்பயத்தையும் ஒழிக்குமென்றும் கமப டிடமாகி ந்றதாம்.

இலங்கைத் தேசாதிபதி:—எங்கள் தேசாதிபதியவர்கள் சமுதாரசித்தமாகச் சென்ற வெள்ளிக் கிழமை பகல் ௧௨-௧௩ மணிக்கு "உதய" என்னும் சப்பல் மார்க்கமாகச் சென்ற கைத்தொழுவிலையிடங்களைத் தரிசிக்கச்சென்றனர். அவர் திரும்பி வருவவரையிலும் கௌரவ, ஸார். இ. கோவல், காக்காதுரையவர்கள் அவரிடத்தைக் கையேற்றனர்.

புது உலகம்:—தலாஸ்காவில் (Alaska) கிளேசியர் குடாக்கட (Glacier Bag) லில் பிரதி வருஷத்துக்கு (ஆளி) மசத்தப் பெளன்னிந்தோறும் ஆகையத்திலே ஒரு உலகத் தொற்றப்படுகின்றதாம். மறைய கால்களின் காலன்படுகின்றவெனும். இசைச்சென்ற கால்குருவட்களிலும் புகைப்படத்தில் (Photograph) பிடித்திருக்கின்றார்கள்.

கொழும்பு வெட்சுமி விலாச சபை:—இச்சபையின் ஆவேதனம், வரலாறுகளைக் காண்பவர் அதன்வருத்தியைக் குறித்த வியக்காதார். இச்சபைக்குச் சென்ற ஆன்மீக முடியில் செலவுக்கி உகச ரூபா ௧௪ சதம் கையருட்டி வருகின்றனர்.

கனடியில் தூக்கு:—கொலையுக்கில் தீர்ப்புப்பெற்ற எழுவர் வருகிற ஜனவரி மீன் 5 உயிலும் 11 உயிலும் 17 உயிலும் கனடியில் தூக்கிக்கொல்லப்படுவார்கள். கொழும்பிலும் ஐவர் தூக்கிக்கொல்லப்படுவார்கள்.

ஜப்பானியரி னாட்டிடம்:—ஜப்பானியருக்கு வெற்றி மாத்நிமையிற், ஆசர்க்குடாவை வெற்றிப்பெற்றபொழுது, பாரிய 80 பிராங்க்களும், ஆயிரக்கணக்கான துப்பாக்கிகளும், இரண்டு வருஷத்துக்குப் பதினாயிரம்பெருகுப் பொதியளவு தினசாமான்களும், ௧௨,000 பார நிறையுடைய நிலக்கரியும், லகூக்கணக்கான பாரநிறையுடைய காடறிஜ் மருத்துகளும் அகப்பட்டனவாம்.

கொழும்பு-சைவபரிபாலன சபை:—இச்சபையின் விஜயனு ஆவேதனம் வெளிப்படுத்தப்பட்டு கமக்குஞ் சிலபுத்தகங்கள்வந்தன. சபையார் பரிபாலனத்தக்காக கலவெகளைச் செய்திருக்கின்றார்கள். வரவு ரூபா ௧௩௧௪-௨௪௪ இருப்பு ரூபா ௧௨௪-௫௧.

கலியுக வரதரிசம் மிமை! மிமை:—இப்பொழுது குவாலாலம்பு இன்னினர்க்கந்தேசரி இலித்திராகலிங்கமும் உதவியில் ஸ்ரீ, வேலுப்பிள்ளையென்பவர் கொடுக்காலம் புத்திரபாக்கிய மின்மையால் அனேகாயிம் ரூபாக்கள் செலவுசெய்த அனேக தருமங்களைச் செய்துந்நதேசரி, மாவிட்டபுரத்துக் கந்தசுலாமிப் பொருமானுக்குப் பிரார்த்தனைசெய்து பெருமனாகக் கஷ்டதால் புத்திரபாக்கியமடைந்தனர். அதற்காகச் சென்ற திருக்கார்த்திகையில்தான் அட்டுருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்ததக்கார ஞான ரூபா செலவிட்டு ஒரு வெள்ளிக்குடம் செய்வித்து அபிஷேக இரவியங்கொடு தமது வீட்டிலிருந்து வாத்திய கொல்காளுடன் பெருமானுற் பதியடைந்து கொடுத்த அபிஷேகஞ் செய்துவித்த வீட்டில் அன்னதானமு செய்துவித்தனர். இவரும் இவரது சுற்றத்தவரிப் பலரும் போதிய செலவுகளாக வருப்பதினும், சருமப்பிரயர்களாக விருப்பதினும் ஒரு சைவவித்தியாசாலை ஸ்தாபித்த நடாத்தி இன்னும் பல புத்திரபாக்கியம் பெற்று நீதியி வாழ்வார்களாக, (கடி.)

கடிதம்.

ஐயவினா.

சற்றுக்கிராமலாசாரோடு விவராகி சம்பந்தங்களு ம், பத்திரபேசுமூலம் செய்பவர்களும், கொலைப்பாதக ற்கொடருமென்றென மாமிசப்போசனத்தைத் தடுத்த வர்களுமையி இத்தகையவர்க ளுட்கு அங்குக்குப் பிரேதத்தில் அக்கியேட்டமுமலிய கிரியைகள் செய் துப்பதின்கொண்டுகூடுசென்கலிவந்தியுஞ் செய்ப வரமா? பிரேதத்தில் அக்கியேட்டமுமலிய சற்றுக்கிராமலாசாரோடு வர்களுக்கும் செய்யலாமா?

சண்முகப்பாய், த. ஐ. பர்.

கொழும்பு வெட்சுமிவிலாசசபை வருடோற்சவம்.

இக் கொழும்புத் தட்டார் தெருவில் ஸ்ரீராமபித்ருக் கு மிச்சபையின் வருடோற்சவம் ௧ அக்டோபர் மார்ச் மீட்டர் உடனடியுந்துகிழைவ நட்சத்திரப்பட்டது அ ன்றுசெல்லிபிரமணன், இஷ்ட மிச்சிர், பரமேஸ் வ்ருதலிய ௧௦௦ பெயருக்கு அன்னதானம் நடத்தி மா லை எமணியை மகாசபை கூட்டப்பட்டது. அத்த ருணம் வினைவாசிப்பதில் வல்லவராகிய ஸ்ரீ. த. முத் தையாசெட்டியார் கேட்போர் மனல் சிபும் படியா கத் தேவாரமோதிச் சிலகேரம் சிவனுனை செய்பி ன் சபையோர்களின் வருப்பப்படிக்கு ஸ்ரீ ச. சுப் பிரமணியன் செட்டியாரவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியா கவும் ஸ்ரீ. வே. காராச பிள்ளை உபாதிபதியா ரவர்க ளும் உப அக்கிராசனாதிபதியாகவும் வரிசைப்பட்டினர். இலிசிராசனாதிபதி யவர்களால் சபையார் சமயவிரு த்திக்கொடிச் செய்திருக்கு முயற்சி என்னவென்ப னும் இன்னஞ்சபையார் கருதியிருக்கும்விஷயங் கி ன்னவை தென்றும் அத்திருக்குச்சமயபிரமணியு ள்ள பிரபுக்கள் சிலபொருளுதவி செய்தால் சபையார் விடாமுயற்சிகொண்டு கிற்றென்றுவார்களுள்ளும் ச பைக்கான சிலவிஷயங்களைச் சிலகேரம்பெரி, சென்ற வருடத்தில் சபையை நடத்திய நிர்வாகசபையாருக்கு ஸ்துதி செலுத்தித் தமதுபிரசங்கத்தை முடித்தார். அ டெத்தவருடத்துக்கு அக்கிராசனாதிபதி முதலிய நிர்வாக சபையாரைத் தெரித்தெரிப்பது ஸ்ரீ வே. சுப்பையா செட்டியா ரவர்களால் அக்கிராசனாதிபதி யவர்க ளுக்கும் உப அக்கிராசனாதிபதி யவர்களுக்கும் சபை யை ஒழுங்காய் நடத்திப் தந்தாக ஸ்துதி கூறப்பட்டு ௪௦ மணிப்பலியை சபைமுடிவுபெற்றது. (ஞாணவசமயி)

வைவவித்தியாசாலை.

“கமத பழமைபெற்ற அரிசனர் வித்தியாசாலையோ ளிலுருங்கு. இனிமையென பாலியர்களை என்செய் வேம் என்செய்வேம்” என்று திணைத்து, எம்மூர்ச் சைவப்பிரபுக்கள் சிலர், கமத எண்ணிடத்தேபோ ய் அவ்வித்தியாசாலையின் கட்டடமாதிபவற்றைத் த ன்கள்மீதாங்கி, அரிசனரிடத்தேயெழுதி வாங்கித்தரு மாறுவேண்ட, அவர் அவ்வேண்டுகைக்கிவையந்து “அ வ்விஷயத்திலே தம்மாலியயன் உதவியெய்வேம்” எ ன்று அவர்க்கு வாக்குச்செய்தனர். அவருடைய அ துமதியோடு சென்ற கஉ-உபுத்தியாசாத்தன்று, பெள ர்ணியமையிலே, இராத்திரி ஏழுமணிக்கு இவ்விஷயத் தைத்ருத்திப்பேரி, ஓர் முடிவுசெய்யவந்தகால அரி சனர் வித்தியாசாலையிலே ஓர் பெருஞ்சபை கூடிற்று. அச்சமயத்திலே நம்முடிலே, ஸ்ரீ. சுவாமியாதமுத லியாரவர்கள் புத்திரர் களகத்தின்பிள்ளை சபாசப யலாகவும், சிபாயாதார்தார், ஸ்ரீ ச. விசுவலிங்கபிள்ளை யர்கள் சபையின் விசிகராகவும் சிபமணம்பெற்றனர். உடனே சபையின் அக்கிராசனாதிபதியெழுந்து சபை யாரை விழித்து, சபையாரை அங்கே அழைத்தகா ளைத்தைத்ருத்தித்து, சபையின் உத்தேசத்தைத்ரு தித்தும், யாவரும் விளங்கிக்கொள்ளுமாறு தெளிவா கப்பெயினர். பின்பு, அப்பாடசாலையிலே கற்றோரும் மற்ருருமாயுள்ள அகேச சுதிசை சுவர்மணையின் உத்தேசத்தைத்தர்கள் தங்கள் தங்கள் அபிப்பிராயங்க ளைச் சபையார்க்கு வெளிப்படுத்தி, அரிசனர் வித்தியா சாலையு மெபெட்டதால், அத்தியாவசியம் ஓர் வித் தியாசாலை வேண்டுமென்பதையும் பிறவற்றையுமி யி ட அபிமானக்கொண்டு பெயினர். அச்சபையின் வி கிசர், அவ்விஷயத்தைத்ருத்தித்துத் தேசாதிபதி யவர்க டுக்கு சபையார் பதினென்றம் கூடிக் கைக்காத்திட்டி, H. H. Cameran Esq (assist; Govt. Agent) உதவி ஏசுண்டர் கெமிரன் ததரையவர்கள் வாயிலாக அனு பப்பப்போகின்ற Memorial) மூலாஜ்ஞமாரப் பத்திரத் தைச் சபையினர்க்கு வாசித்துக்காட்டியபின், சபை ச மார்பத்திரபெற்றது. சமரத்திரபெறவே, வித்தியாசாலையக டைபெறச்செய்தற்கு (Funds) மூலதனம், ஆகசியக ம் வேண்டுமாதலால், சபையாரை மனமொன்றித்து இயன்றபொருளுபகரிக்குமாறு விசிகரம். அச்சுத்த தின் அங்கத்தவர்கள் சிலரும் சைசபைப் பித்த தனர். அற்றைத்தினத்திலே, அங்கிருந்த அசுவசமயி களிடத்தே உவரு ரூபாவரையிலே கையொப்பம் சேர்ந்தது. இவ்வுரிதும், பிறவர்களினதும் கென்று அகேசரிடத்தே இன்னும் பொருள்சேர்க்க வேண்டு மென்பதே இச்சபையார் கொண்டிருக்கும் திட்டிச் சதம். சின்னஞ்சுருஞ்ஞமென தங்கள் பத்திரிகையி லே “திரிகோணமலைத்தேசபிரமணியம்” ஏழுமப்பெ ன்கொன்ற இரத்தினம்பாறும்” எழுதினது போல இவ்விசேஷ வித்தியா தமத்திலே எம்மூர்ப்பிரபுக்க ளைவரும் திரிகரண ஒருமைப்பாட்டோடு முயல்வா ராயின், பெரும்புகழையும் புண்ணியமும் ஒரு டைக்கே யடைவார்களென்பதில் யாது மையமின்று. இ வ்வித்தியாதர்மத்திலே இனியாவது “முயலுங்கள்” “முயலுங்கள்” என்று எங்கள் தேசாபிமானியும், இ ரத்தனம்பாறும் இடைவிடாதெழுதியவைகளே எம்

ர்ப்பிரபுக்களை ஒருவாறு இவ்விஷயத்திலே கையி டெய்ததாதலால்; அவர்களிருவருக்கும் காமசெய் தக்க கைமாதாசனயாது? இதுநிச்ச, கருசபை ச் சபையின் (Proceedings) வர்த்தமானங்க த் தேசாதிபதியவர்க்கு அனுப்பின விண்ணப் பத்திரத்தோடு அனைத்த அனுப்பியிருக்கின்றன கொழும்பிலேயுள்ள கௌரவ. பொ. குமாரசாமி தலியார், பொ. இராமரத்ததார யாதியோர்க்கு இவ்விஷயத்தைச் சிறிது கவனித்து மேற்கூறிய லத் தியாசாலையை அரிசனரிடத்தே முயன்று வாங்கித் தருப்படி, சபையார் மின்சாரவாயிலாக அன்றைய திவித்திருக்கின்றனர். இவைகள் இவ்வாறு கடைபெ யுவதை கண்கறிந்த ஓர் சிறித்கவக கருகிரோஷ்டர், வித்தியாசாலையைத் தங்களுக்குத் தருமாறு கமத கெ மிற்றைதரையவர்களிடத்தே சென்ற மிகவும்வேண்டி மூலாஜ். இவ்ர்ப்போலவாரைக்குறித்து காமசண்டெ ன்செல்லவேம் காமமேற்கூறிய சபையாரது அபிப் பிராயங்களைல்லாம் இனியாவது இனிதா முற்றாக மது கோணலிபிரகேசர் திருவருள் புரிவாராம்.

இங்ஙனம், திரிகோணமலைச்சைவாபிமணிய.

பிரபஞ்சவிரசாரம்.

(மாயாவாதிமதமுதலில்)

கச-ம் பச்சத்தொடர்.

“பிரமமே பிரபஞ்சம் அனைத்தமாய் விரிந்த விளங் கும்” என்பதும் கமத மாயாவாதகண்பர். பிரமம் இங்ங னம் விரித்தது தமதியுட்பு கெடாமலா? ‘கெடா’

க-வது கெடாமல் என்றால்,

க. பிரபஞ்சத்திற் காணப்படும் இயல்பினத்தம், பிர மத்தின் இயல்புநிப்பிரிதல் என்றபடியாகும். இது யுத்தமாகும்; பிரபஞ்சத்தின்கண், கடத்தவம், அபரிபுரணத்தவம், அஞ்ஞானத்தவம், விகாரத்தவம், அசுத்தத்தவம் முதலிய பலப்பல இயற்கைமரபுகள் காணப்படுதலின், இவற்றை எல்லாம் சுத்தசைதன் னியமாயிவ பிரமலக்கணங்கள் என்று சாற்றதல் சா லுந்தானோ?

உ. இனிப் பிரமம் ஒன்று: அது நிர்வகாரமுடைய தி. அவ்விஷயப்புகட்பிரமம், ஒன்றுக்கொன்று சிறி தும் ஒவ்வாத பலதிறப் பிரபஞ்சங்களாய் விரியுமாறு எங்ஙனம்? பிரபஞ்சமோ முத்தத்தச் சித்தம் அசித்த ம் என இரண்டு மதாபேதங்கட் கிடனுக்கின்றது. இவற்றுட் சித்தப் பிரபஞ்சத்தை எடுத்து கோக்குங்கா ல், சேவர்கள் எல்லாம் பலவேறு குணமும், பல வேறி யல்பும் உடையவராய்க் காணப்படுவார். சுடப்பிரபஞ் சத்தை எடுத்து கோக்குங்கால் அதன்கண் அனேகா னேக பேதங்கள் குறிக்கப்படும். இங்ஙனமாயிவ பே தங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகிய பிரமமே என சுத்தத்தல் யாங்ஙனம்? அந்தப் பிரமமும் விகாரத்தவம் சிறிதே ணும் அனுசுப்பெறு இயல்புடையதென்றால், அதன்பா ல் பிரபஞ்சத்தக்க காணப்படும் அளவிற்கு விகார பே தங்களை எல்லாம் சார்ந்துமாறு எவ்வாறு?

உ. சித்தப் பிரபஞ்சங்களாகிய சேவர்கள் எல்லாம் பலவகைப்பட்ட உபாதிபுட்புகுந்தோராய், ஒருகால் அறிந்ததை ஒருகால் அறிதல் கூடாதவர்களாய், அஞ்ஞானபலத்தால் அறிதல்க்கட்கப்பெற்றோர்களாய், நிலையிலாத பொருள்களை நிலையுள்ளவெனக் கருதி அழிகின்றாய்க் காணப்படுவர். இவர்களைப் பிரமம் என்று பித்தரும் சொல்லமாட்டாரான்றே. அற்றந்து உபாதிபுட்புப்படுவதெல்லாம் சேவையுந் பிரமசை தன்னியமாயிவ ஆன்மா அல்ல என்பீரோல், அஃகாமா யின், பிரமத்தை ஒழித்து அதன் ன் வேறாய்க் சேவ் என்ப தென்றுந்நென்பது பெறப்படும். இது “எ ல்லாம் பிரமமே. பிரமத்தை விடப் பொருள் பிறதில் லை” என்று ஆர்ப்பரிக்கும் கமத மாயாவாதகேசர்க்கு உடன்பாடாகுந்தானோ? இவர்கள் சகேவர்களைப் பிர மத்தின் வேறாகிய உண்மைப்பொருள்களாமெனக் கொண்டால், அது பிரமத்தின் பரிபுரணத்தவத்தக்கு ஓர் இழக்காமன்றே என மருண்டு, அந்தப் பிரமத்தக் குத் தமது மனமருட்சியின் வழித்தாயதோர் பூரணத் தவத்தை நாட்டவ்விடவேண்டி, அதன்பால், அஞ்ஞா னத்தவம், விகாரத்தவம், சுடத்தவம் முதலிய பல கோஷங்களைச் சுமத்தி விடுகின்றார்கள். இவர்கள் அ தியின்விசாலம் இருந்தபடியென்ன?

ச. இனி அசித்தப் பிரபஞ்சங்களை கோக்கினாலோ அல்லவா எல்லாம் அறிவு என்பது ஒரு சிறிதயில்லா த சுடப்பொருள்களாய், அழிதன்மாலையவாய், கால தேசபேதங்களார் தாக்குண்டு விகாரப்படுவனவாய், கிடக்கின்றன இவற்றையுப் பிரமம் என்றே மனம் ஒருப்பட்டுச் சொல்லுமா? ‘சொல்லுவார் சொன்னா லு கெடப்பொருக்கு மதியில்லையா’?

ரு. அற்றந்து, இவைகள் எல்லாம் கயிற்றில் அரவு போன்று விபரித் தோற்றங்களையுந் உண்மைப் பொருள்கள் அல்ல என்பிராயின், பிரபஞ்சம் கயிற்றி ல் அரவுகளாய் காணல் லீலையாய் ஒத்ததோர் காட்சி என்பது, பின்னர் அத்தக்கொள்கை ஆராயப்படுமிடத் துக் கண்டிக்கப்படும். ஆனால் காம இங்கே சொல்ல தக்கது ஒன்றுண்டு. பிரபஞ்சம் பிரமத்தின் விரிவையுந் பிறிதல்ல என்று கொள்ளையை எடுத்து ஆராயப்பட்டது அதன்பால் இத்தனைத்தோஷங்கள் எ டுத்தக் காட்டப்பட்ட, அதுண்ட கமத மாயாவாதக ண்பர் அக்கொள்கையை அம்மட்டிலே விடுத்துப்பிரப ஞ்சம் கயிற்றாய் போன்றதோர் விபரிக்காட்சியாய் என்னும் பிறதோரு கொள்கையைத் துக்கிக்கொண் டபுறப்படுகின்றார்கள். ஆகவே அவர்கள் பிரபஞ்சம் பிரமத்தின் விரிவாய் எனக் கொண்டு கொள்கையை தவறுடைத்தெனத் தடையின்றி ஒதுக்கிவிடுதல் வேண்டும். இங்ஙனமின்றி ‘மன்விஞ்சினுந் தன்னீ ர் தன்னீர் விஞ்சினால் மன்’ என்னும் முதமொழித் கு இலக்கணிய வாத்ததில் தலையிடல் யோக்கியதை யாகாத.

பிரமம் பிரபஞ்சமாய் விரிந்ததென்று காம கூறமது, கயிற்றில் அரவு விரிந்தபொலவதன்றிப் பிறிதல்ல ஆகவே, அவ்விரு கூற்றும் தம்முன் மாறுபடா என்பீ ரோல்; கயிற்றில் தின்று அரவு விரிந்ததல்ல, அது கா ண்பாரது விபரிப்புலனுக்கு விடயமாகும் ஓர் விபரித் த் காட்சிமாத்திரையையாம் இங்ஙனமே பிரபஞ்சமுமா ரென்றால் அதனைப் பிரமத்தின் விரிவெனல் கூடாது. பிரமத்தின் ஓர் விபரித்தகாட்சி என்றே சொல்லத்தகு ம். ஆகவே பிரபஞ்சத்தைப் பிரபத்தின் விரிவெனல் கூடாதென்றே முடிக்க. பிரபஞ்சம் கயிற்றைவல ஒ த்ததோர் இல்பொருளாமென்றால், உண்மைப்பொரு ள் இன்னம்பொருளாய் விரியுமாற்றங்ஙனமாமோ?

ச. அங்ஙனமன்று. மண்கடமாவதப்போல் பிரமம் பிரபஞ்சமாக விரிந்த திந் திரிலுக் என்பீரோல்; மண் விகாரமுற்றன்றே கடமாவது. அங்ஙனமே பிரமம் வி காரமுற்றே பிரபஞ்சமாவதென்றால், அதன்பால் வி காரத்தவம் சேட்ப்படுமே. பிரமத்தக்குப் பரிபுரணத் தவத்தை நாட்டவது விகாரத்தவத்தை நாட்டவதோடு ததல் திரிதானோ? மண் ஒருசில தொழிலாற்றலை ஒத் தன்மாதிரியேயன்றி அதன் இயல்பு ஒருவாற்றலு ம் சிறிதுதல் இல்ல என் பிராயின், ஆம்; மண்கடமா தன்முன்னம், அதன்பின்னும், தனது இயல்பின் வேறுபட்டதில்லை என்பதன்நேறு தமது கூற்றும். இங்கே ல், பிரமமும் பிரபஞ்சமாவதன்முன்னம், அதன்பின் னும் தமது இயல்பின் விகாரப்பட்டதில்லை என்றவா ருறும். ஆகவேமனின், பிரபஞ்சத்தின் இயல்பு பிரம த்தின் இயல்பெனாம் என்பது முடிக்கப்படும். பிரப ஞ்சத்திற் காணப்படும், அஞ்ஞானத்தவம், மூர்த்தத் தவம், சுடத்தவம் முதலியன தாமோ பிரமத்தின் இ லக்கணங்கள்? ஆ! ஆ! பிரமத்தக்கு ஓர் விபரித் பரி பூரணத்தவத்தை சேட்ட முயன்ற முயற்சி கன்றியுந் தது!! (வரும்) குகதாசர்.

விளக்குவழக்கின் விலக்குமறுப்பு.

ஸ்ரீ. சோமசுந்தரகயசர் “விளக்கு வழக்கு” என் னும் விடயத்தில் மொளையுடையார், ஆலாலகந்தரம் பிள்ளை என்பவர் விவேகவிவாகர பத்திரிகையிலே உளஞ் சங்கியையிலே பல வரைகின்றார்.

விளக்கம் என்பது தீபம் என்ப பொருள்படுதல் இ ருவகைவழக்கினும் இல்ல என்றும், “குடியென்னுந் குன்றுவின்சை” என்பது ஓரோவழி அருகிலுத்தது எ ன்றும், “விசுடர்விளக்கத்துச்சி” என்பதற்கு “சுட ர்-தீபம்; விளக்கு-ஒளி, உச்சி-உச்சி” என்று செல்வே பொருளுண்டாம் என்றும், இலக்கணவிளக்கச் சூறைய னி என்பது கிருஞ்ஞானினியர் விவரத்திலுலே வ லித்த கேள்விதது என்று விளக்கம் என்பதற்குக் கு ன்றும் முதலியன உதாரணமாகாத என்றும் பிரகி யாதல் செய்கனர். இங்கே “விளக்கு-ஒளி” என்ற யார், ஒளிக் உச்சி உச்சித்தம அகேசனத்திய தா ர்க்கமேயாம். இதற்கு முன்னம் இருவிளக்கம் கச்சிய ப்பமுனிவரால் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வொரு விளக்கத்தில் இங்ஙனம் துளக்கமுற்ப பொருள்விளக்கு செய்த தரப்பிராயம் அவ்விரு விளக்கத்திலுரு செல்லுமா! அவை, குன்றுவின்சைமு ன் குன்றே விளக்கமும் போல என்றும் எங்குஞ் செ ன்று கின்ற நிலவுவன. அவைதாம் யாவை! கசாப் ப டலத்தான் “ஒன்றுதேவிளக்கமீரிடம்” “உறைத்திடுந டலத்தாவிளக்கமோன்ற”” என்வற்றில் விளக்கும் வி ளக்கங்கள், இவையுந் துளக்கமுற்பபாலனவா? இய துமாகிற் கிண்க்க, இவை, திரிபுனரவுக்கிடனுள் எரிசு டர் முன்னுள்ள விளக்கமல்ல.

இருவாளைக் காப்புரணம்.

க. “பற்பலவிளக்கம்வைத்தப்பனிதூற்றியவாச”

இரகு வமிசம்

உ. “அயனருவிளக்கம்வைத்திட்டம்மலர்நூலி”

நாண்மணிக்குடைகை

க. “மனைக்குவிளக்கம்மடவான்”

புறநாளுறு

ச. “கானவர்பொத்தியதிடுவிலிவிளக்கத்து”

கைகடதம்

ரு. “அண்ணல்பாசறைவிளக்கம்போன்றன”

இவற்றள்ள விளக்கங்களையும் அவற்றோடு கூட்டி அருகியென்னுது கிளத்திகை விளக்கம் போலப் பரக் கக்கண்டு பொருள்விளக்கம் பெறக்கடவர்.

விளக்கு என்பதன் பிரதிபதங்களாகிய பிரதிபம், தி பிகை, தீபம் என்பன்றை இதுதிலில் வைத்தத் தது ப் பிரதிபம், பிரமணதீபிகை, சித்தாத்தீபம் என வ டுதலார் வழங்குலே அதுசிறித்தத் தமிழ்நாளுகும் வைவாக்கியதீபம், தருக்கக்கிரகதீபிகை, இலக்கண விளக்கம் என வழங்குலானும், சித்தாமணியிலே “வி ளக்ககை” என்பதற்கு “விளக்கமாய்ப்படி” என உரை கூறலானும், இலக்கணவிளக்கத்திற்குயில் வைத்த ப திக்கத்திலே “இலக்கணங்களைத் தீபமொப்ப விளக்குத லால் இலக்கணவிளக்கம்” எனக் கூறுதலானும் பா ர மரியமும் பெரிதண்டெனக் காணக்கடவர்.

இன்னும் எங்கே தோன்றினும் இங்கே பெயராய் நின்ற விளக்கு என்பது அம்பெறும் மாத்திராக்கே குன்றும் முதலியவர உதாரணமாய் என்பதும், அன் றியும், “அலையடக்கு” “அன்புந்நவழக்கு” முதலா கப் பலவழக்கு உண்டென்பதாய் கண்டுபெற்றது விளக் கம் என்பதும் தீபம் என்ப பொருள்படுமென்றே தேற க்கடவர். “குடியென்றுந் குன்றுவின்சைய” என்ப தைச் சுவிகாரஞ் செய்ததே மன்றையன் எல்லாந் திர ஸ்காரமாகும் என்பதை வெளிப்படுத்தும் என்று உண ர்வார்க்கு இவை வேண்டி.

இங்ஙனம்

அ. கத்தைப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்

கத்தோடை.

powerful mind. For, every student and general reader ought to mourn the untimely death of that author who lived only to finish half his introduction, which is published in three volumes. Although we have noted a discrepancy in his discourse for the purposes of our own subject, yet our readers will find that we are greatly indebted to him for many of his suggestions.

It would appear from the foregoing remarks that we are obliged to eschew Buckle's conclusion that the reason of the misery of the mass of the Indian people is to be found ultimately in the *economical* operations of the physical laws of climate, food, and soil. Waiving for a moment the consideration of the question whether these physical laws do not operate indirectly through the mind, leading to certain results to which Indian civilization may owe its peculiarity partly at least, let us again hear Buckle on another topic:—

"The pompousness and majesty of Nature and various features of the country that inspire men with awe have stimulated the imagination in India to an undue degree and made it the master of the understanding. Hence the spirit of enquiry lay dormant, and the spirit of belief became dominant. Superstition was the result. The imaginative faculties were exercised in a degree to which the reasoning ones were never carried. This truth is shadowed forth everywhere in Hindu literature; and it is remarkable that the Hindu works on Grammar, on Law, on History, on Medicine, on Mathematics, on Geography, are nearly all poems. Imagination remaining rampant, the physical sciences had no place there, as science is the result of continued enquiry, and it requires some scepticism to set it going."

In this place we wish to mention a remarkable fact, which Buckle has not noticed, respecting the Hindus, and which is not necessarily against the tenour of his arguments. The Hindus paid much assiduous attention to Philosophy which is a subject beyond the pale of the Physical Sciences, and lands us into a world little known. In Metaphysics there were rival schools and hot controversies, and this subject was so much cultivated that it may confidently be asserted that modern European philosophers have not made much advancement in any essential point, upon the old schools of Hindu philosophy, although they have made many refinements. In spite of this, however, the physical sciences were miserably neglected in India; and when they were cultivated—for, they were not altogether unknown, as the tenour of Buckle's arguments would lead some readers to think—they received an admixture of theology into them, which is a metaphysical subject.

Now, to continue the summary of Buckle's arguments:—In Europe Nature being comparatively feeble, Man had more confidence in himself. His confidence was so great that, defying all nature, he made his very gods after the model of men, while in India they had laboured to raise their gods as much as possible above mankind. In Europe the sciences were cultivated, and Man subdued Nature at several points, while in India Nature had subdued Man at nearly every point. In India intellectual progress was impossible under the circumstances. Superstition and veneration for the past were supreme. All this is the result of what Buckle calls the General Aspects, of Nature, the meaning of which will be clear from the foregoing.

Thus says Buckle; and no doubt there is much truth in what he says, although some of his statements will have to be modified before acceptance.

The effects of the General Aspects of Nature upon the mind is beyond all question; and we think that climate, food, and soil also must have indirectly some influence on the mind; and this influence, probably, may have tended to promote the same result in India as what Buckle has called general aspects of nature. At any rate, the results must be similar. As an effect of the climate, food, and soil, the mind of the tropical inhabitant develops prematurely and decays before the mind of the man in the temperate regions. This is an important fact and its proper significance ought to be realized by every reader. For, this would shew that the period of development and of vigorous intellectual activity of the tropical mind must be shorter than that of the mind of the man in temperate regions. Therefore, the chances of observation in the former case must be less than in the latter; also, the power of Generalization will be less fully developed in the former

case, as this faculty depends upon that of Observation, each observation being in fact but a part of a generalization. Now, these (Observation and Generalization) are powers concerned with the physical sciences in a peculiar manner. These facts show that like the general aspects of nature, climate food and soil have direct bearing upon the mind of man, and that they have all tended together, besides leading to other results, to retard the cultivation of the physical sciences in India and to promote the same in Europe. The operation of these causes do not, however, stop here. We shall inquire into their further operation when a convenient opportunity affords itself. We contradicted Buckle's opinion that the poor material condition of India is due to the *economical operation* of the first three causes (climate, food, and soil). And we are ready to show that these causes, along with the fourth—general aspects of nature,—only lead to that result in an indirect way, by their operation on the mind; so that in another article we hope to complete the brief enquiry into the ultimate causes of the low material condition of India. We may add that in the treatment of this subject will incidentally arise several social problems which we shall consider later on, if they will interest our readers.

THE LATE MR. GEORGE WALL.

It is our painful duty to record the death of Mr. George Wall which occurred in London on the 20th of this month. He took ill while at Newera Eliya in October last, and, having been subsequently removed to Colombo, he remained there for nearly a month hovering between life and death. In the beginning of November, however, he sufficiently recovered to leave for England where he reached on the 4th instant. His great desire to see England and his family once more was thus accomplished.

By his death the natives of Ceylon have lost their true and sincere champion who had always their interest at heart. Not to speak of his other services on behalf of Ceylon, the abolition of the paddy tax, which was accomplished chiefly through his disinterested labours has immortalized Mr. Wall's name in this Island. It will be a standing disgrace to the Ceylonese if they fail to commemorate his memory in a fitting manner. If every field owner in Ceylon were to contribute one-tenth of the amount he was compelled to pay annually by Government as paddy tax and of which he is now relieved for ever owing to the exertions of this philanthropist, a very large amount could be collected, for this purpose. We have every hope that Jaffna will do her duty by contributing her share.

Mr. Wall was born in 1820 and was connected with Ceylon as a planter, merchant and finally as a journalist, for nearly half a century.

LOCAL AND GENERAL.

The weather—Slight showers of rain have fallen during the week.

The Government Agent—Mr. Twynam has returned from Poonarin, where he had been on circuit.

Salt Famine—No salt is to be had in any of the retail places here for the last two or three days, and the people are put to great hardship on account of it. It is said that the Government has on the representation of the new renter refused to issue salt to the present renter for the reason that he had already drawn his normal supply for the month.

Sale of Crown Lands—Several pieces of lands fit for cocoanut plantation situated at Pachilaipaly and Veddukadu were put up for sale in the Jaffna Kachcheri on the 19th instant. Except one lot of nearly 70 acres which was purchased by Mr. Twynam, son of the Government Agent, all the other lots were not sold, there being no bidders. There were two applicants for the Veddukadu lands, one for 400 acres and the other for 100 acres. The Government surveyed them in several small lots of 25 acres and put up each lot as surveyed for sale. The applicants refused under the circumstances to bid at the sale and wanted that the whole extent they had applied for should be exposed for sale in

one block. The Office Assistant who conducted the sale during the absence of the G. A. at Poonarin was not able to accede to this reasonable proposal.

The Batticaloa Fiscal's Office—We are glad to learn that Mr. R. W. Allegacoon Mudaliyar fourth Clerk of the Batticaloa Kachcheri has been appointed Deputy Fiscal of the District, during the absence of Mr. Kadramer who has come to Jaffna on leave. Mr. Allegacoon is a very able and efficient officer of Government and has always secured the esteem and confidence of his superiors. He is the eldest son of the late William Allegacoon, Mudaliyar of the Governor's Gate, nephew of Mr. Advocate Allegacoon and son-in-law of the late Dr. Covington.

The grand old man of India—Mr. Hume has decided not to come out to India this winter, so will not be present at the tenth session of the Congress. I have the impression that this is the first, from which he has been absent, and it will make a gap that will be deeply felt by all present. He sends a fatherly and quite characteristic message to the thousand delegates in the December issue of *India* that will probably be reproduced in your columns, and from which, therefore, I will not quote. History will do justice to Mr. Hume. Few men have had to suffer more from calumny and misrepresentation. He has borne it bravely and patiently, with a statesmanlike forbearance to his enemies that has done much to disarm their animosities and soften their rancour. I fear he is realizing that he is an old man needing rest, and though his unique wisdom and experience will always be at the service of those he has led so gallantly, the fighting work of the Congress movement must pass into younger hands. I cannot refrain from quoting the closing words of his spirited message to the Madras Congress, "go on, be strong, be brave, be unremitting in your exertions. You cannot fail, for your cause is righteous. You have the sympathy of all the best and noblest men of all nations who know the facts of your cause, and behind you, making that cause his own, comes, silently but irresistibly, the Spirit of the Age."—*Amrita Bazar Patrika*.

CORRESPONDENCE.

A HUNDU SCHOOL FOR TRINCOMALEE.

Trincomalee, 20th December 1894.

The Editor of the Hindu Organ

Sir,

A public meeting was held on the twelfth instant at 7 P. M. in the Government School building to consider the desirability of establishing a Saivite School in lieu of the institution already abolished by Government. Mr. S. Mudaliyar Kanagaratna Pillai presided and Mr. Proctor Visuvalingam was appointed Secretary. The gathering was large consisting of Government Officers, merchants, landed proprietors and farmers of the town. It was unanimously decided that a school for the Saivite community should be established. A memorial addressed to His Excellency The Governor, for the acquisition of the old building now vacated by Government was read to the audience by the Secretary and was unanimously adopted. A subscription list was taken round by the Secretary; and liberal sums were subscribed amounting to about Rs 2000. A further sum of more than half this amount, is likely to be collected, in the town from those who were absent at the meeting. The memorial and the proceedings of the meeting were forwarded to His Excellency by the A. G. A. Mr. Cameron with his kind recommendation. Telegrams were also despatched to the Honbles; P. Coomaraswamy, Ramanathan and others in the Metropolis, soliciting their assistance, in this undertaking. We hope that Government will favourably consider the memorial and grant the prayer of the Saivite Community of Trincomalee.

A Saivite.

(We have scored off portions in this letter relating to Missionary interference to defeat the object of this meeting. We have no doubt that the Hindus of Trincomalee will receive justice at the hands of the Government.—Ed. H. O.)